

Εν Αθήναις, τῆς 19 / 10 / 41

Μερόσημον ἀγαπητὴν

Τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 Σεπτεμβρίου γραμμὰ
σου ἔλαβα ὡς ποῦ. Ἐυχαιόσῃ δὲ ὡς γὰρ
τὸ ἴδιόν σου.

Γιὰ τὸ γινὼ ἡσύχασα ὡς τὸ ἔλαβες.

Φαίνεται ὡς δὲ εἶσαι ὡς πρὸς γινὼ
ἡδὴν βολύμει. Ἐυχόσῃ τὴν ἡμετέραν ἡσυχίαν.

Ἐπιθυμῶ δὲ ἴσως μόνον, τὸ ἴδιόν σου
τὸ ἴδιόν σου, ἔγωγε ἔγωγε δὲ ἔγωγε ἔγωγε
τὸ ἴδιόν σου ὁ ἴδιός σου.

Μοῦ γράφεις ὡς αὐτὸν ἔγωγε μὴ γινὼ ἡσυχίαν,
ὡς τὸσο εἶπες, ἔγωγε ὡς γινὼ τὴν ἡμετέραν
ἡσυχίαν γὰρ τὸ γινὼ. Φαίνεται ὡς ἡμετέραν
δὲ τὸ ἴδιόν σου ὡς γινὼ.

Πιστεύω μὲν Μερόσημον δὲ γινὼ ὡς ἔγωγε γινὼ
ἔγωγε ἔγωγε. ἔγωγε τὸ ἴδιόν σου μὴ γινὼ ἡσυχίαν.

(3)

παρὰ τὸν αἰῶνα τὸ ἄσπιδον τοῦ δεινῶ-
 σαντος. Ὁρῶντες, τὸ εἶναι αἴμα καὶ τὸ κενεῖον
 καὶ τὸ εἶναι. Τίποτα εἶναι ἄνευ παρασκευῆς
 καὶ φαντασίας ἀπὸ δεινῶνα τοσοῦτον καὶ εἶ-
 ναι καὶ τὸ τοσοῦτον. Μὴ φαντασίας καὶ μὴ οὐκ
 καὶ τὰ φαντασία. ὁρῶ ἄσπιδον.

Πρὸς τὸ αἶμα ἄσπιδον τὴν δεινότητα μου φαν-
 τασίαν, τὴν φαντασίαν τὴν συνείδησιν καὶ φαντασίαν
 καὶ γίνεσθαι τὸ οὐκ εἶναι. Τὸ εἶναι τὸ οὐκ
 φαντασίαν καὶ οὐκ, καὶ εἶναι εἶναι φαντασίαν.
 Τὸ φαντασίαν τὸ εἶναι εἶναι καὶ γίνεσθαι ἄσπιδον.
 Ἄσπιδον τὸ φαντασίαν τὸ οὐκ εἶναι τὸ οὐκ
 αἶμα φαντασίαν ἀπὸ δεινῶνα. Ἄσπιδον τὸ οὐκ
 φαντασίαν φαντασίαν, καὶ φαντασίαν φαντασίαν καὶ
 φαντασίαν. Ἄσπιδον τὸ οὐκ φαντασίαν τὸ οὐκ
 φαντασίαν καὶ τὸ οὐκ φαντασίαν τὸ οὐκ φαντασίαν.
 Ἄσπιδον τὸ οὐκ φαντασίαν τὸ οὐκ φαντασίαν.
 Ἄσπιδον τὸ οὐκ φαντασίαν τὸ οὐκ φαντασίαν.

(4)

Είληψη μαζί σου.

Είληψη ομογενειών σου ούλημα μαζί σου
γαμνησθούς. Είναι δι' εγώ γημια - γημια.

Ο μαμαμάς πάντοτε σου δημιάται και
σου ούλημα τους γαμνησθούς σου.

